

אבי

אבי מולידי , רזומיי עליך .
 עינך בוכיות ולבך שותת .
 אינך יכול לבטא את מר לבך ,
 על שום שנלקחו ממך דיבורך .
 כל הסובבים אותך ,
 הלא יודעים הם ,
 את גודל אבדנך .

אבי ? אייה יקירך , בנך בכורך ?
 אייה זויך ...? האם אמת , נדם לעד...?
 הלא אתה ! אבי ! אמור נא לי !
 אייה הוא גאוותינו וכתר ראשינו ?

מדוע ... , מדוע אינך יכול להשיב ?
 הלא שאלותיי פשוטות הן ,
 כבגדי האבלות .
 אבי , איך גם אתה ! ?

עינך הממוקדות על בנך ואינן משות ,
 זושפות את עומק יגונך .
 אבי , איך !?
 השמע את , צלילך ... .

מבתך
 אילנה בת זביבה

